

НОВА БЪЛГАРИЯ

Варненскъ вѣстникъ за политика и книжечность.

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА ЕДНѢЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА: ВЪ ПЕТЪКЪ.

Плата за три мѣсеца 3 лева; за шестъ мѣсеца 6 лева; за година 12 лева; единъ брой 25 стотинки.

Писмени работи за вѣстника се проваждатъ до Редакцията, а парични до Издателя.

За обявления се плаща за първий нѣтъ 10 стот. на реда, за слѣдующи-тъ до 5 стот. за послѣдната страница, за първата двойно. Абонати и обя-вления се предплащатъ.

Ръкописи необнародвани не се връщатъ.

Дружба.

„Дѣто се събрани двама
трима, тамо съмъ и азъ“.

„Зговорна дружина
Събаря планина.“

Старовръменното начало бѣше, че колкото по-малко хора обмислятъ и вършатъ една работа по-добъръ излизалъ, че много души събрани вмѣсто да направятъ нѣщо още по-вѣрждатъ, и това старовръменно начало имаше за главна основа поговорката: „деветъ баби килаво дѣте“.

Но това начало е *исхвърляно* чорбаджийска работа. Деспотъ — *egoistъ*, който обича да се показва, че се той върши сичко, който приказва се съ: *азъ рѣкохъ, азъ нарѣдихъ, азъ свършихъ*; такъвзи калпавъ характеръ и сега върви по това начало: *деветъ баби килаво дѣте*, т. е. че ако се събератъ повече хора да обмислятъ, да скроятъ и свършатъ една работа, излизала *килава*. Но това начало е ржждасяло като поевата тесла, съ която е дѣлалъ корабътъ си; това чорбаджийско начало е *исхвърляно* и е замѣстено съ евангелското вѣрую: „къдѣто се събрани двама, трима, тамо съмъ и азъ“, то ще каже, дѣто се събрани нѣколко души, на съвѣтъ тамо е и Богъ.

Това се подкрѣпя и отъ народната поговорка: „зговорна дружина събаря планина“ т. е. че въ случай на една голѣма бѣда, на една голѣма пречка, голѣма като планина, като има зговорни, — здружени хора и на таквази бѣда надделяватъ, и таквази пречка събарятъ.

На тѣзи безцѣнни начала е положенъ и парламентарния животъ. Намѣсто единъ държавенъ глава, съ 5—6 министри да нарѣждатъ и рѣшаватъ сичко, събиратъ се нѣколко стотини прѣдставители, тѣ обмислятъ и нарѣждатъ законитѣ на страната, опредѣлятъ бюджета и пр. и оставятъ министерството като изпълнителна властъ на тѣхнитѣ рѣшения, съ особни права и сами да рѣшаватъ нѣкой работи, въ крайна нужда!

Сега, както за цѣлата държава се събиратъ съ хиляди избиратели, които избиратъ прѣдставители, а прѣдставителитѣ бюро и върватъ обмислено работитѣ, тѣй въ частности и

въ единъ градъ трѣба гражданитѣ да се събиратъ, да си съставятъ учрѣждение въ което да обмислятъ и рѣшаватъ гражданскитѣ си работи.

Преди преврата имаше *либерални бюра**), въ които земаха участие само членовѣтъ на либералната партия, но споредъ сегашнитѣ критически врѣмена, както сѣ си подали ржка либерали и консерватори, както е съставено и централното ни правителство, ний трѣба да си съставиме братски граждански бюра, които можемъ нарѣче *граждански дружби*. Въ тия граждански дружби да си обмисляме сички общи работи, и тогава ще имаме силата да премахваме сѣка опасностъ и бѣда, както гласи и поговорката: „зговорна дружина събаря планина.“

Нѣкой ще ни кажатъ: белки сега не си върватъ пакъ работитѣ? Избори ли не станаха, или водитѣ престанаха? Да сичко пакъ върви, ала кой може ни увѣри, че при едно обмисляние не щѣше да бѣде сичко това хиляда нѣтъ по-добро? „Дѣто се събрани — здружени нѣколко души, тамо съмъ и азъ“ казва Спасителя. Нека приемемъ това небѣсно-человѣколюбиво начало, да бѣдиме въ *дружба*. Ж.

Едно отчисление.

По нѣкога: *буриятъ повдигатъ боруциятъ а мжтнитѣ врѣмена глумицѣтъ*.

Преди преврата, до 9-й Августа, *испанъ кесатлъжиданъ*, между другитѣ кандидати за инспекторъ билъ избранъ като чалашканъ момче, и Антонъ Байчевъ. До това врѣме, до 9-й Августа, учебното дѣло на Варненскій окръгъ бѣше въ ръцѣтъ на Г-нъ Г. Живкова. Но съ настѣпване на злощастний превратъ Г. Живковъ като се повика въ Търново за министръ, инспекторското дѣло остава въ ръцѣтъ на кекето Байчева. Много врѣме той не се показваше

*) По руско-турската война, единъ чичо Цонко бѣше привзетъ една воденица въ Свищовъ. Ступанина го нѣди съ стражари, Цонко не излиза: „азъ я привзехъ азъ, когато гърмяхъ въ лозята, морабеликъ бѣше!“ пѣтъ туканното либерално бюро е привзето отъ пристава Лукова, когато се бляха по изборитѣ, той печата едно обявление, че е прѣдседателъ на бюрото, и тѣй си сѣди и сега се прѣсѣдатель на бюрото, въ обявлението.

като инспекторъ, а само по съвѣтитѣ на единъ и други, служаше на либералната партия.

По едно врѣме, отъ себя си ли, отъ нѣкого ли насжеканъ, току зе да се бѣява като инспекторъ и страшенъ чорбаджия. Днесъ планин одного учителя, утрия учителка, и то за какви причини, защото поканилъ една учителка да я заведе на бала, нѣкъ тя не трѣгвала подиряму, залюлява и глава, сутра кани друга за актьорка, а защото не послушала заповѣдитѣ му, *огиз!* вика кекето. И съ чорбаджийската си надутостъ достигна да го гонятъ като куче съ тогги по каменетата; сѣки се чудяше какъ е станало таквази въртоглаво за инспекторъ! а още по голѣмо чудо се показва, като се чу че е избранъ за прѣдставителъ. . . .

Каето казахме, политическата буря на 9-й Августа, издигна тоя глумецъ на инспекторството, а кой вѣтръ го дигна за прѣдставителъ други нѣтъ ще ноговориме, то е още по любопитно, за сега ний за успокоения на честнитѣ граждани и селяне, които бѣха се погнусли отъ неговитѣ глумави работи, ще обнародваме доклада, съ който е отчисленъ пенѣденъ отъ инспекторството, отъ който читателитѣ ще видятъ, че той се располагалъ като *дере бей* съ учителитѣ и настоятелствата, а най послѣ си помыслилъ че е по голѣмъ и отъ Руския Императоръ, та безъ да пита и Министерството, споразумява се съ чуждитѣ държави, това е нѣмънно телеграмма която е далъ до Везиря въ Цариградъ, за която бѣхме спомянали въ миналитѣ броеве.

Увѣряватъ, че отъ стотина години, Влашко, Сърбия и други държави, колкото сѣ имали сношения съ султана, никой отъ тѣхнитѣ чиновници не е направилъ таквази глупостъ да нише направо до друга държава, мимо министерството, първа генялна глава излягла Байчевата. . . .

Ето доклада за отчислението на тоя геній:

Докладъ до Негово Царско
Височество,

№ 897.

Господарю!

Училищниятъ инспекторъ на II Варненско учебно окръжие, А. Байчевъ, е далъ

по изпълнението на службата си до сега няколко положителни факта, които отричат за напред възможността да се оставя той въ това инспекторско звание. Постъпките на инспектора Байчева, които е той вършил ужъ въ крага на своите права и длъжности, исцѣло сочатъ къмъ едно неусвоено и до днесъ още познание на неговата длъжностъ, къмъ едно незачитане правата и на другите учреждения, съ които той има сношение, както и къмъ едно своеволие, което поставило често въ затруднение и самото Министерство на Просвѣщеніето. Това послѣдното е било постепенно принудено:

а) съ предписание No. 2909 отъ 7 септември 1885 г. да обвини инспектора Байчова въ нарушение на чл. 71, 85 т. 2 и 93 отъ „закона за общественитѣ и частни училища“ и да му прѣпоръча предпазливостъ въ постъпките и обстоятелно изучаване въпроситѣ, защото съ недостатъка отъ това е предизвикалъ Добричкото училищно настоятелство да иска да го дава подъ съдъ;

б) съ предписание No. 2740 отъ 4 Юний 1886 г. да му направи бѣлѣжка за издаденото отъ него окръжно No. 122 отъ 3 юний, дѣто той изискува отъ селскитѣ кметове и училищни настоятелства да искатъ разрѣшение за работи, които зависятъ отъ инспектора направо, отъ власти, каквито за тая цѣль други не съществуватъ, и по правилници, каквито не сѣ били изработвани;

в) съ предписание No. 3050 отъ 26 юний 1886 г. въ отговоръ на рапорта му No 183 да му напомни, че противъ чл. 30 отъ „закона за общественитѣ и частни училища“ той не смѣе заради лични омрази да се отказва отъ официално сношение съ прѣдсѣдателя на Варненската окръжна постоянна комисія, защото иначе може да бѣде отчисленъ;

г) съ предписание No. 5523 отъ 11 септември 1887 г. да го смѣри, че противъ чл. 85 отъ „закона за общественитѣ и частни училища“ е уволювалъ произволно учители;

д) съ предписание No. 3275 отъ 13 юний 1887 г. да го смѣри, че не е негово право да налага глоба на общини, по смисла на чл. 120 отъ „закона за общественитѣ и частни училища“, а е правото на сѣдилищата, дѣто инспекторътъ само дѣло завожда;

е) а съ приказъ No. 159 отъ 29 май 1886 г. да му направи и публично строго мѣренье, защото съ рапортитѣ си No. 79 и 101 отъ 23 януарий и 12 май с. г. е далъ невѣрни свѣдѣния за растуриенето на училищнитѣ настоятелства въ селата Геланджикъ и Чаиръ-Орманъ.

Приведенитѣ до тука бѣлѣжки и мѣрения, които Министерството на Просвѣщеніето слѣдъ достатъчно търпение е правило отъ врѣме на врѣме на инспектора Байчова, сѣ испытани още и съ други нѣща отъ сѣщата категория адресувани до него, ту за крайна небрежностъ въ изпълнението на инспекторската служба въ окръга и предъ Министерството, ту за край: на нетактичностъ въ официалнитѣ неговии отношения спрямо иновѣрнитѣ общини или и спрямо самитѣ държавни власти. Напослѣтъ въ послѣдно врѣме той си е позволилъ дори и мимо своето началство да влѣзе въ качеството си на инспекторъ и по училищни дѣла въ официални сношения съ чужди правителства. Всичко това ме убѣждава, Господарю, че г. Байчевъ,

който е злоупотрѣбвалъ съ званието си отъ самото зачало на своята служба, сега вече е докаралъ това злоупотрѣбление до такава крайностъ, щото става необходимо да бѣде наказанъ съгласно съ 31 чл. отъ „закона за училищнитѣ инспектори“, възъ основа на който и представятъ тоя докладъ на Ваше Царско Височество.

Ако Ваше Царско Височество благоволи да одобри това мое предложение, основано и на постановлението отъ 9 февруарий т. г., на Министерския Съвѣтъ, моля да подпише приложения при това указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 10 февруарий 1888 год.

Министръ на Народното Просвѣщение,
Г. Живковъ.

По Министерството на Просвѣщеніето

У К А З Ъ

№ 14.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народното болѣе.

Князь на България.

Като одобряваме предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ доклада му No. 897 отъ 10 февруарий 1888 год., и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ въ зашѣданіето му на 9 февруарий протоколъ No. 8.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

1. Да са отчисли отъ 11 февруарий т. г., Антонъ Байчевъ отъ длъжността училищенъ инспекторъ на второто Варненско учебно окръжие.

II. Испитанъ ето на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата столица София на 10 февруарий 1888 год.

На първообразното съ собствената ръка на негово Царство Височество написаа:

Фердинандъ.

Притописалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,
Г. Живковъ.

Изъ ххшовския животъ на Либенъ Каравелова

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ И КРАЙ).

Наедно съ бай Либена, ний минахме Тимокъ съ четата на Лазара, която веднага влезе въ оганя. Часъ отъ тая чета бѣше отишла около турския лагеръ да пресече телеграфнитѣ жици, но врѣхлетва на едно отдѣление черкези, гдѣто слѣдъ силно сражение съ пушки, ударятъ се на ножове и тамъ загиватъ тритѣ четвърти отъ нашитѣ. (Отъ тия юнаци, отъ това сражение, имаме въ Варна единъ юнакъ съ 9 рани, имѣнно Симеонъ Монеъ, който е чиновникъ въ Митницата).

Главното сражение на войскитѣ отъ часъ на часъ се осилваше. Глѣдаме едно отдѣление, до 300 души сръбски войници, тичаха къмъ наши безъ пушки.

Конникъ офицерниъ искочи при лѣвата ни страна, и извика, „молимъ, тия бѣгатъ, стреляйте върху имъ! Той

извади револвера си и го охна срещъ имъ, като викаше: „На три пуцанъ! И ний послѣдвахме приему. Бѣгающитѣ удариха на дѣсно, а се виждаше, че тѣ само щяха да обиколятъ и пакъ къмъ града отиваха.

Близко на смръкване боя престана, но нема никакъвъ резултатъ, сѣкой на мѣстото си остана. Ний се завърнахме въ града веднага слѣдъ Генералъ Черняева, който командоваше въ тоя бѣй дѣсеното крило. Ний видяхме съ себѣ си едно младо българско юначе, на 17 години, комуто въ сѣщото сражение бѣха стропили кондака на пушката, и то плачеше, че нѣмало пари да го поправи! Ний искахме да покажیمе на генералъ тоя толкова певиненъ юнакъ.

Заварихме го че се расхожда въ казиното сѣрдито, и около него, офицерско дѣло стои като грѣмнато, а сръбския полковникъ Лишанинъ, който командва въ сѣщия бѣй *лево крило* липсваше. Скоро узнахме, че Лишанинъ се оттеглилъ безъ заповѣдъ на Черняева, единъ часъ по рано, и за туй бѣше силно раздраженъ, но като познаваше меня че имамъ работа съ доброволцитѣ, запята любезно: имали тука нова чета добровольци? Да, вчера що доде, му отговорихме, по избиха се по вече отъ половината въ двѣшната бѣтка, ето отъ тѣхъ едно юначе, което жали че не го убили ами му стропили кондака на пушката. Той запита засмѣно младежа: „какъ се стропи?“ — Момака просѣлъзено отговоръ: „грѣмнахъ 20—30 пѣтя, по незная отъ дѣ долѣтъ крошумъ та право у кондака, ето распея го.“ — Генералъ са наведе, цалуна го и му даде 5 жлтици. Ще ти дадѣтъ нова, юначе, на се почерпи съ другаритѣ, каза.

Като излезе момака, той се обхрани и каза: вече ни единъ доброволецъ не бива да се отбива нийде, нека се отправятъ право при меня.

Азъ имамъ, казахъ, едно обявление отъ покойниъ Майоръ Киряева, и му дадохъ слѣдующето писмо:

„О б я в л е н и е

Отъ страна на Г-на Генер. Черняева ушълпомощавамъ Г-нъ Н. А. Живковъ: да препраща, настоява и отпраща за назначеното мѣсто сички добровольци войници българи и пр.

Всѣкой доброволецъ и безъ никакво оржие да доде на назначеното мѣсто *Бабина-глава* ще добие всичко. Заповѣдникъ на доброволцитѣ Зайчарски окръгъ

Майоръ Киряевъ.

1876 Юний 27
Княжевецъ.

На сѣщото обявление Генералъ написа слѣдующето:

„Распорѣжданията горнина славно загиналий Майоръ Киряева въ бит-

ката на Раковина противъ турцитѣ потвърждавамъ, само съ измѣненіе: да ся отправятъ за *Княжевецъ*.

Чернаевъ

1876 Юлий 8
Зайчеръ

Слѣдъ това, повика Полковника Липанина, и глѣдайки на земята сърдито, заповѣда да издаде *обява* отъ себѣ си въ схщата смисълъ. Липанинъ издаде само че, еднъ кой отива по военно *званично* дѣло, да му се доставя конь или *деуколца*.

Слѣдъ малко сѣкой трѣгна за своето мѣсто. Азъ се раздѣлихъ пакъ съ Либона, и се видяхме чакъ когато се превзе Зайчеръ. Той, Либенъ бѣше съ пушка въ рѣка на чело на една чета доброволци. Ж.

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Отговорника на в. „Добруджа“ Г. Ковачевъ, за когото спомѣнахме по първо, е адвокатинъ, младъ згоденикъ, се осжди на два мѣсеченъ затворъ, за писани само клѣвети, както се говори, отъ компанията на Байчева: (но добро не ще видя който слуша Байчовци). Ний съжеляваме отъ сърдце тоя младежъ че пропада отъ лоши другари. Пропада; защото слѣдъ единъ такъвъ арестъ, нито служба може да му се даде, нито адвокатство ~~ще му позволитъ да върши.~~

Когато Жалтовъ, Фиковъ и Момчиловъ си кривяха душата да свидѣтелствуватъ противъ Г. Козарова, че крадилъ дърва, че сеялъ безнравственостъ, публиката бѣше се наежила да ги смаже на мѣсто съ мръснитѣ имъ уста. И тия хора се готвятъ за училищни инспектори! Че тѣ на другаря си таквизи клѣвети като направиха, а за селски учители и кметове само за една дума ще искатъ я да ги убѣсятъ я. Ний имаме отъ селски учителъ обширно писмо, въ което се вижда, че и тѣ, селенитѣ не ще пропуснатъ вече около си Байчевци и Жалтовци, които ги лжгали че ще имъ изискатъ за школитѣ съ кола пари изъ София, и че селата имъ на градове ще направятъ. Да, и ний събѣстваме сѣки кметъ и учителъ, който обича себе си и народа, да пхди таквизи лжжци, както ги ~~изнежди~~ отъ служба и правителството ни, което денонощно се грижи за благо на отечеството.

Дойде и втори брой на в. „Нар. Права.“ Първата му статия е писана, на вѣрно, за китайската Божия империя. Тамъ се говори че царе, князе *сж. Божества, свръхчеловѣчески същества!* Види се, — туй трѣба да бѣде храна за интигенцията, за вразумления какво е човѣчески правъ и равенство. Въ схщото врѣме се наредени

на *трисаи* помѣнникъ: Беджехотъ, Блякстонъ, Халамъ, Фриманъ, Токвилъ, Сѣкхитята само липсва, то е видн се, за селското население, което се занимава съ тия еписатели. И пакъ едно дѣл, думата удря се на министерството?

Както се види, тия хора се готови да станатъ и пдопоклонци, само да имъ се даждъ министерски айлаци, пусти дивацета, колко ниско слязоха! заблужденята и мракътъ на 15-й вѣкъ проповѣдватъ отъ гладъ за клѣсти кокали.

Слѣдъ приказитѣ за работитѣ на министритѣ, „Нар. Права“ говорятъ новече за наздравци, гдѣ кой министръ каква наздравца пилъ, и че неумиалъ да каже хубава рѣчь!

И за какво по важно нѣщо може да приказва единъ бившъ министръ, който е илъ и пилъ на царски трапези *клѣсти агнета и руйно вино* а сета има сухожѣбина — канкавалецъ *кое?* Ехъ, като му дождъ на човѣка на ума, онезимити черни хайвери, печани гургулички, и още нѣясто шампанско, устата му се наливатъ. . . . Дѣволъ да го земе, и ний се рѣшаваме по умни рѣчи да държиме на трапезата. . . . Доло министритѣ. . . .

(Г-да прокурори, да не го земитѣ пакъ *дѣлото* за петина, шега е хж.)

Съ едно рѣшеніе отъ тукашната Митрополія се наказва достазаслужившии Попъ Христо на 6 мѣсечно бездѣйствие. Въ помѣнатото рѣшение се осжждатъ и двама младоженци на разлжчване. Ето ти *монпанг* рѣшение, безъ мотиви и пр. Попъ Христо се наказва и граждани се разлжчатъ! Още едно любопитно нѣщо: Въ помѣнатото рѣшение първий пунктъ гласи: „Като призовахме попъ Христа и не доде, и *като виждаме че повторно нѣма да доде*, заодно осжждаме“. Глѣдайте сѣга боговдхвани хора. Пророчествуватъ че *нѣмалъ да доде повторно!* и подиръ това изброяватъ очикъ никейски, картагенски и антохийски събори, и по апостолскитѣ правила, по които го осжждатъ, а сѣбѣ си поставятъ за *проорочи*, зоръ предвиждатъ че нѣмалъ да се яви, пророческа работа.

—Хубава бира! оная година твърдя справедливо бѣше публикувалъ единъ мѣстенъ вѣстникъ, че тукашната бира неприготвена добре вмѣсто полза повреда нанася на които я пиятъ.

Първитѣ ни фабриканти Касабовъ и Втичовъ, види се зели въ внимание писаното и довели искусенъ масторъ, та сега изваждатъ бира, която се равни съ панчевската. Да, отъ фабриката на Касабовъ и Втичовъ сега имаме много хубава бира. При

нея не струва Хабермановата пищо; защото е и хубава и ефтена.

Получихме едно пнтриганско писмо въ което дописника се мъче да направя пнтриги противъ Г-нъ Богоева, като опира най вече, че той билъ скжнерникъ и пр. Ний пма да отговориме на дописника фалшиво П. че Г-нъ Богоевъ е трѣгъ въ тиянитѣ очи защото не сж е съгласилъ съ *уѣдурмитѣ* на Г. Паничерски, и си даде оставката, и защото употреби своето честно влиания предъ *мюхтията*, когото е заплашвалъ Г. Паничерски и пр, ний почитаме много по вече скжнерникитѣ за парн, отъ колкото галантонитѣ що продаватъ честта на семействата; ний ги увѣряваме, че Г. Богоевъ ще бѣде винаги най почетенъ нашъ избирателъ и избираемъ.

Извѣстяваме се, че слѣдъ свалянето на незаконното градеко управление, министерството телеграфически е назначило за врѣмenna коммисия: Кметъ Г-нъ Хараламби Ангеловъ, помощници Снасъ Д. Снасовъ и Шербетчи Хафузаа.

Нашитѣ избори.

Единъ отъ тукашнитѣ неждени чиновници, на когото ни ~~учажатъ~~ имѣто да спомѣнаваме, като приближавахъ изборитѣ, и въ София пишаше, и тука викаше, че рѣки кръвъ щяло да потече по изборитѣ щомъ не е на управлението Г. Паничерски.

Изборитѣ додоха и минаха, ний не видяхме ни канка кръвъ около *урната*. Слѣдъ прочитаннето на резолтата, вечерята, панстенна е имало на нѣколко мѣста крвополпвания, ама отъ нѣколкото *коркои*, които се заклаха и пзодоха отъ другаритѣ на Бай Ангелова, въ честъ на неговия изборъ.

Да, изборитѣ за окржжнитѣ съвѣти се свършиха най тихо, както никог. Избирателитѣ пристѣпиха при урната като предъ олтаря. За срамъ на учителското съсловие, само нѣкой си даскалъ Люцкановъ дпрелъ скандали, и безъ причина хвърлилъ нѣколко думи върху едно лице въ бюрото — викалъ *маскара* и пр. но за да не се докажѣтъ изборитѣ, каченото лице пригжлнало отровнитѣ думи *врѣменно*. . . .

Отъ града Варна се избраха: Г. Г. Хараламби Ангеловъ, Василь Ив. Флорн и Лативъ Ефенди.

Отъ Добричъ ни вѣяватъ че тамо сж е избиралъ самъ Началника полицейски за Окр. Съвѣтъ, съ свой другаръ! Ний не сме видели цирколярното що позволява да се избирѣтъ чиновници, по въ никой случай, не

може да се донуца полицейски чиновникът да се избере въ своята околия; то е противъ здравия разумъ; защото единъ началникъ съ дваѣстѣ си джандаре, може сичко да направи, и гласоподаватели дане допусне, или само съ 20 джандарски билета да се избере, или колкото иска толкози бюлетина пуцва, силата е въ него я? Ами кой ще нази тишината ако полицейския началникъ е кандидатинъ? Отъ Добричъ се протестирали изборитѣ защото имало насилия и пр. хелбета, началника се избира. . . .

— Учителското тѣло отъ петъо класното училище въ градътъ ни, на 27 того ще даде балъ и лотария съ благотворителна цѣль, за беднитѣ ученици.

По случай рождений день на Н. Ц. Височество Княза, сж се приели хляди телеграмми съ сърдечни благопожелания и преданностъ отъ сички български снове и дъщери. И отъ градътъ ни телеграфираха сички учрѣждения и гражданитѣ и получиха скжии отговори отъ Княза.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Цѣльта на русското предложение.

Прѣди нѣколко дена Руссия отъ ~~се~~ подигна българския въпросъ. Прочутото нейно предложение е вече извѣсно всѣкому. Русския посланикъ Нелидовъ, подкрепенъ само отъ французския и германския, слѣдъ като положи извънрѣдни усилия най насетнѣ сполучи да убѣди Султана. Ако свѣденіята ни са вѣрни В. порта е вече съобщила на Господина Стамбулова горѣномѣнатото предложение. Мотивитѣ на това предложение ся тоже извѣстни. По мнѣнието на нашата освободителка, злото не само за България но и цѣла Европа пристигало отъ нелегалното пребивание на Н. Ц. В. Князь Фердинандъ въ България! Естествено и логично е да се вѣрва, че второто нѣщо което Руссия ще поиска отъ В. Порта ще бѣде, шото послѣдната да земе нуждитѣ мѣрки за отстраняването на Н. Ц. Височество. Ще ли ся рѣши турското правителство да направи тжк-вази една стъпка, и ако ся рѣши какви мѣрки ще земе? Тѣзи ся въпроси отъ най голѣма важность. При всичко, че послѣдната стъпка на В. Порта не съотвѣтства никакъ на нѣйната досегашна политика въ България, то не е мжтно да ся предвиди, че тя не ще може да изпълни второто желание на Руссия. Турция знай много добръ че въ такъвзи единъ опасенъ случай, тя нѣма да бѣде подбържана нито отъ централ-

ните три сили и ни най малко отъ Англия. Тогашъ каква е цѣльта на Русското предложение? Ний мислиме че не е много нжчно да ся отговорим на този въпросъ. Веднжжъ Н. Ц. Височество обявенъ за нелегаленъ отъ сюзеренната власть, то всичкитѣ вагабонти ще ся повикатъ на помощъ, рускитѣ рубли ще ся разиграятъ пакъ, казанкия офицеръ Генералъ Аппиновъ ще замѣсти Набокова, и ако нѣкоя отъ Силитѣ ся обади, то. Руссия явно и открито този нжтъ ще отговорим, че бунтовницитѣ не сж бунтовници, че тѣ чисто и просто сж дигнали глава противъ единъ нелегаленъ Князь, кгото самата Сюзеренна Сила е припознала за такъвъ, че тѣ правятъ това което В. Порта трѣбвало да направи! и пр. и пр. За сега тѣзи ся вижда да е главната цѣль; това е новѣроитности намѣреннето на нашата освободителка. Ний не можеме да прѣдвидиме до кога Руссия ще продължава въ този нжтъ, и до кога тя ще крои такива нжбални планове за България. Но, тя трѣба да знай че българитѣ обичатъ Княза който ся жъртва за тѣхъ и че тѣ ся готови да пролѣятъ кръвта си за запазването на короната. С.

Отговори отъ Редакцията.

Г-не * Въ Правая. Вий се лажите, ний не сме отъ родѣтъ на хората около „Добруджа“ да се радваме когато ставатъ пакости, ние съжеляваме, ние мислеамъ когато нѣкому стане зло, колко повече ний необичае да непакоистимо нѣкому. Ний сме казали за Г. Паничкерски само че не е за Варна, а каквито грѣхове има, то пострадавшии може да се отнесе въ сѣда или до началството. Да, знаемъ, той е е насърчалъ хулителитѣ, ала ний нещеме да повржщаме съ *калпави-пари*; който ги е прескалъ ще се сраме и накаже.

Въ Варна. С. Меразчиевъ е хрисимъ человекъ, той е жъртва на по лукави. Ний неможемъ да Ви обнародваме присмѣхитѣ и люти нападения. Да, той е кривъ защото е слушалъ луди хора, но прие си наградата. Ти три дена царувалъ ли си? . . и въ третѣ дена 30 глупости да сторилъ па да паднешъ? Приятелю П. П. Не се стрди, молямпсе, трѣба да знаешъ че никому не съмъ отговорилъ по рано отъ мѣсець—два.

Нищо не сме обнародвали нѣма и да обнародваме. Не видилъ ли че дописки липсватъ въ вѣстникатъ ни. А наспорилъ ги е Господинъ. Ами какви консерватори либерали си заразисквалъ? Това не е по програмата ни за сега. Па и въ минало, той само „Славянинъ“ можаше и бѣше посвѣтенъ за партизански *пунаржии*. И Вамъ бнхъ припращилъ „Македонциъ“ „Телеграфъ“ и ще видите се по сегашния духъ е вървяно. Биле сж съ либерална программа, но безъ *псувни*.

Г-нъ Т. въ София. Листѣтъ ни е малкъ и въ нѣделята веднжжъ като излиза, неможиме здравословни работи да обнародваме. Ний имаме тука медицинско списание съ твърде полезно съдържание по-

слѣдний брой отъ год. III № 4 съдържа, освѣнъ други хубави статии популярни разкази отъ Д-ръ Пюскюллнева за *влиниято на запрений въздохъ по развиване остиката и уиловително дѣйстви на оловото*, и за вредта отъ бакжрениѣ сждове, които ако се измѣнятъ съ чисти чаниени и пр. и по экономични сж, гласни статията, и безопасни. Ето по Вашето желание здравословни работи, земете и четете, вмѣсто което не Ви е работа; да пишете. . .
— Приятелю Х. Ж. Ч. въ Шуменъ. Не сме получавали нищо! за какво ни пишете на отвореното не разбираме. Р.

ОБЯВЛЕНИЕ

Займо-Списовната касса на Г. Г. Офисеритѣ отъ 8-ий Пѣший Приморский полкъ, послучай смъртата на Капитана отъ сжщия полкъ Кекеменова, извѣстява на законнитѣ му наследници, че покойния притежава една сума въ кассата; За която се молятъ да сж яветъ за получаването и, като прѣдставятъ нуждитѣ удостоверения отъ властитѣ за тѣхното право на наследство. Срокъ на явявание три години отъ деня на обявлението. въ противенъ случай, съгласно устава на кассата, губи се право на получаването. 16 Януарий 1888 год.

Прѣдсѣдателъ на Кассата

Майоръ АНАСТАСОВЪ.

Дѣловодителъ—Кассиеръ

Капитанъ БЪРНЕВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Варненската Черковна Коммисия съ настоящето си обявява за всеобщо знание, че тѣглѣнието на лотарията, ва двѣтъ Общински кжци въ Града Варна, които трѣбваше да стане на 7-й текуций, по непредставяние на всичкитѣ смѣтки за расправнитѣ лотарийни билети въ разни градове отъ натоваренитѣ съ това лица се отлага за 21-й Май т. г. Същевременно Коммисията поканва всички тия Господа до които имя пратени билети за расправяние да побързатъ съ представяннето на смѣткитѣ имъ за това, та да може своевременно се извърши тѣглѣнието на въпросната лотария. Гр. Варна 14 Януарий 1888 год.

Отъ Коммисията.

НЮ-ИОРКЪ

застрахователно дружество

за животъ

основано въ 1845

узаконено за сжществувание въ княжествобългария

съ указъ н-о 114

обнародванъ въ държавенъ вѣстникъ вр.63.

отъ 11 Юний 1887 г.

Вложено за гаранция 100,000 лева
при Българското правителство

Капитала на дружеството е 390 милиона лева

Системата на Дружеството е чисто взаимна.

Застрахованитѣ лица сж сами притѣжатели на капиталата и печалбитѣ,

ПРАКТИКУВАТЪ СЕ РАЗНИ КОМБИНАЦИИ.

ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ ЗА ЕВРОПА:

16 Boulevard de Italiens—Paris.

За Български и на други язици проспекти и всякакви обяснения да се отнасятъ до

Главний Агентъ за България

Г. ГЕОРГОВЪ.

София, ул. Банка н-о 200.

И Агентитѣ за Варна и Шуменъ Христо Нойковъ въ Варна, за Свищовъ и Търново — Димитръ Ив. Паневъ въ Свищовъ, за Руссе и Силистра — Николай Минковъ въ Руссе, Ломъ — Спасъ Х. Георгиевъ, Т.Пазарджикъ — Ив. Мишайковъ, Видинъ — Гр. Минковъ.

Печати. Хр. Н. Войничковъ. — Варна